

Bilag I.

Skrivelse fra Finansministeren af 13. Juli 1909.

I Anledning af Udvalgets Skrivelse af D. D. meddeles herved følgende Bsvarelses af de i Skrivelsen fremsatte Spørgsmaal:

ad 1. Hvilken disponibel Kassebeholdning forefindes i Statslaanefonden?

Statslaanefondens kontante Beholdning udgør den 10. Juli 1909: Kr. 1,161,587.01, men er en rent regnskabsmæssig Beholdning, idet Beløbet udgør en Del af Statens almindelige Kassebeholdning, jfr. Statsregnskabet 1908—09, pag. VIII og Bilag 4 (Saldo af Versurer og Deposita).

ad 2. Af hvilke Grunde har Staten ikke benyttet sin Ret til at udstede indenlandske 3 $\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer i Henhold til Konverteringslovene vedrørende den uopsigelige Statsgæld paa 5,7 Mill. Kr. (Statsbanernes Reservepensionsfond)?

Staten har ikke benyttet sin Ret til at udstede de nævnte Obligationer, fordi Obligationer med en saa lav Rente i det hele vanskeligt ville kunne sælges med Fordel her i Landet og heller ikke godt kunne afsættes i Udlandet, dels paa Grund af, at de f. Eks. i Frankrig ere underkastede en Stempelafgift af 2 pCt., og dels fordi de som ny Statsgæld selvstændigt maatte optages til Notering, hvilket vanskeligt vilde kunne opnaas for et saa lille Laan.

ad 3. Til hvilken Kurs kunne Kassebeholdningens forskellige danske Statspapirer afsættes i Udlandet?

De forskellige danske Laan noteres i Øjeblikket saaledes:

3 pCt. Laanet af 1897, i London den 8. Juli, 90 à 92			
3 — — — — —, i Paris	—	—	, 90 (incl. Rente),
3 $\frac{1}{2}$ — — — — —, 1901, i Paris	—	—	, 100.20 (incl. Rente).

ad 4. Anser Finansministeren det for nødvendigt til Amortisation af Statsgælden at have saa store Obligationsbeholdninger, som nu forefindes?

Med Hensyn til Beholdningen af Obligationer af 1897- og 1900-Laanene, som ere henlagte til Amortisation, bemærkes, at Finansministeriet allerede for flere Aar siden har givet Nationalbanken staaende Ordre til at opkøbe Obligationer af de amortisable Laan indenfor en vis aarlig Sum og en bestemt Maksimumkurs, saaledes at Kursen bestemmes ved den paa Pariserbørsen noterede Kurs, som Staten stadig kan kontrollere. Denne Fremgangsmaade har man anset for hensigtsmæssig, fordi vedkommende Banker, som have Føling med Markedet, kunne gribe ind og købe til et hvilket som helst Tidspunkt, naar Kursen er svag eller viser Tendens til at svækkes, hvorved opnaas, at Kursen egaliseres. Da Kursen i de sidste Aar har været meget lav for 1897-Obligationer, har man ment at burde benytte Lejligheden til at købe op, hvilket ogsaa har været fordelagtigt for Statskassen, idet Indkøbskursen i Finansaaret 1908—09 i Gennemsnit har været 88,45 medens Gennemsnitskursen for hele Beholdningen er 92.42. Noget lignende er Tilfældet for 1900-Laanets Vedkommende.